

формуванню комплексного підходу до вивчення предмету та готує учнів до ефективної діяльності у сфері інформаційних технологій в майбутньому.

Хоча прикладна спрямованість навчання інформатики має багато переваг, вона також стикається з певними викликами. Наприклад, необхідно постійно оновлювати програми та методику навчання відповідно до змін у сфері технологій. Також важливо забезпечувати не лише практичні, але й теоретичні знання для стабільного розвитку учнів.

Отже, реалізація прикладної спрямованості навчання інформатики у загальноосвітніх закладах вимагає комплексного підходу, що враховує не лише теоретичні аспекти, але й практичні можливості застосування знань. Тільки таким чином можна забезпечити якісну підготовку учнів до життя та роботи у сучасному інформаційному суспільстві.

Список використаних джерел:

1. Семко Л.П. Особливості прикладної спрямованості навчання інформатики в школі. «Наука і техніка сьогодні», 2022. С. 73 – 82. URL: <https://lib.iitta.gov.ua/id/eprint/730116>
2. Твердохліб І.А. Шляхи забезпечення прикладної спрямованості навчання інформатики в гімназії. *Анотовані результати науково-дослідної роботи Інституту педагогіки за 2023 рік*. Київ: Інститут педагогіки НАПН України, Педагогічна думка, 2023. С. 133 – 134. URL: <https://lib.iitta.gov.ua/id/eprint/739270>
3. Твердохліб І.А., Семко Л.П. Роль і місце задач прикладного спрямування в шкільному курсі інформатики. *Матеріали ІХ Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції «Сучасні цифрові технології та інноваційні методики навчання: досвід, тенденції, перспективи» (м. Тернопіль, 28 квітня, 2022)*. Тернопіль: ТНПУ імені В. Гнатюка, 2022. С. 162 – 164. URL: <https://lib.iitta.gov.ua/id/eprint/739196>

Сорока Т. П.

кандидат педагогічних наук,
доцент кафедри сфери обслуговування,
технологій та охорони праці

Тернопільський національний педагогічний університет ім. В. Гнатюка
м. Тернопіль
Linnar83@ukr.net

ПІДГОТОВКА МАЙБУТНЬОГО ФАХІВЦЯ ТЕХНОЛОГІЧНОЇ ОСВІТИ ДО ВИВЧЕННЯ ТЕХНОЛОГІЇ ЗВАРЮВАННЯ

Удосконалення підготовки вчителя технологій є однією із складових реформи системи вищої педагогічної освіти України. Сучасний вчитель, поряд із базовими загальнопедагогічними, повинен володіти і спеціальними фаховими компетентностями, які включають: здатність використовувати сучасні інформаційні технології та спеціалізоване програмне забезпечення; здатність до застосування технологій та інструментів у проектуванні виробничих і навчальних процесів; здатність аналізувати ефективність проектних рішень, пов'язаних з підбором, експлуатацією, удосконаленням, модернізацією технологічного обладнання й устаткування галузі технологічної освіти та ін. [3].

У зв'язку з вищенаведеними аргументами, в навчальному плані підготовки бакалаврів за спеціальністю 014.10 Середня освіта (Трудове навчання та технології) передбачено вивчення вибіркової навчальної дисципліни «Теорія процесів зварювання». Дана дисципліна має на меті вивчення широкого кола теоретичних питань, які стосуються процесів, що відбуваються при зварюванні, узагальнення їх у чітку систему теоретичних знань, а також прищеплення студентам навичок якісного, кількісного аналізу процесів зварювання [3].

Предметом вивчення навчальної дисципліни є підготовка фахівця до здійснення технологічних процесів із застосуванням способів зварювання плавленням, а також виконання нероз'ємних з'єднань із конструкційних матеріалів із заданими властивостями, шляхом обґрунтованого вибору методу зварювання, параметрів режиму і зварювального матеріалу.

У процесі навчання передбачено формування у здобувачів вищої освіти таких компетентностей:

- здатність упроваджувати ефективні методи організації праці відповідно до вимог екологічної безпеки, безпеки життєдіяльності та охорони і гігієни праці;

- здатність виконувати розрахунки технологічних процесів у галузі;
- здатність використовувати знання, практичні навички і сучасні методи проектування, організації й управління зварювальними процесами [1;2; 3].

Основні теми лекційних занять навчальної дисципліни: «Фізичні основи і класифікація процесів зварювання»; «Фізико-хімічні процеси в дуговому розряді»; «Різновиди зварювальних дугових розрядів»; «Променеві зварювальні джерела енергії»; «Теплопровідність, конвективний і променистий теплообмін»; «Розрахунки теплових процесів при нагріві тіла при дії точкового джерела»; «Нагрів і плавлення металу»; «Шлакова фаза при зварюванні».

Вивчення навчальної дисципліни забезпечує досягнення здобувачами таких результатів навчання:

- уміння розв'язувати типові завдання, пов'язані з вибором матеріалів, виконанням необхідних розрахунків, конструюванням, проектуванням у галузі зварювання;
- уміння обирати і застосовувати необхідне устаткування, інструменти та методи для вирішення типових завдань у галузі та ін.

Список використаних джерел:

1. Болотов Г.П., Болотов М.Г. Джерела живлення для дугового та плазмового зварювання і різання: навчальний посібник. Чернігів: ЧНТУ. 2017. 181 с.
2. Березін Л.Я., Хоменко М.М. Теорія зварювальних процесів: навчальний посібник для студентів спеціальності 6.092300 «Технологія та устаткування зварювання». Чернігів: ЧДТУ, 2002. 268 с.
3. Освітньо-наукова програма «Середня освіта (Трудове навчання та технології)» URL: https://tnpu.edu.ua/about/public_inform/akredytatsiia%20ta%20litsenzuvannia/osvitni_prohramy/magistr/ipf/onp_014.10_2023.pdf (дата звернення: 08.04.2024).

Срібна Ю. А.,

кандидатка педагогічних наук,

доцентка кафедри теорії і методики технологічної освіти

Полтавського національного педагогічного університету імені В. Г. Короленка

Кузьменко П. І.,

кандидат педагогічних наук,

доцент кафедри професійної освіти, дизайну та безпеки життєдіяльності

Полтавського національного педагогічного університету імені В. Г. Короленка

ІНТЕГРАТИВНИЙ ПІДХІД ПРИ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ТЕХНОЛОГІЧНОЇ ТА ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ

У сучасній системі освіти проблема інтегративного підходу у навчально-виховний процес при підготовці фахівців технологій набуває важливого значення. Аналізуючи велику кількість науково-методичних джерел, можна стверджувати, що ця проблема викликана недостатністю розробленістю теоретико-методологічних основ підготовки майбутніх фахівців технологічної галузі, наявністю великої кількості інформації для засвоєння здобувачами вищої освіти, різноманіттям технологій навчання, а також вимогою відповідності освіти європейським стандартам.

Цій проблемі присвятили свої наукові праці О. Антонова, Н. Божко, І. Гузій, А. Коломієць, Ю. Прищина, Р. Гуревич, О. Дубасенюк, І. Зязюн, Н. Ничкало, В. Сидоренко, В. Титаренко, А. Цина.

Для розкриття проблеми використання інтерактивного підходу у системі вищої освіти, взагалі, охарактеризуємо зміст поняття «інтеграція» та «інтеграційний підхід».

Дефініція «інтеграція» походить від латинського слова «*integratio*», що тлумачать як заповнення. Наукові джерела свідчать про його різноманітне тлумачення. Так, наприклад, у педагогічному словнику читаємо, що інтеграція – це поняття, що означає стан поєднання